

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2023/662

av 20. januar 2023

om endring av delegert forordning (EU) 2015/63 med hensyn til metoden for beregning av forpliktelser som følger av derivater

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenopp-
retting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparla-
ments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og
2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 103 nr. 7, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 5 nr. 3 i delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/63⁽²⁾ er forpliktelser som følger av derivatkon-
trakter, en av komponentene i beregningen av de årlige bidragene som institusjoner skal betale til ordninger for krise-
håndteringsfinansiering. Særlig skal det årlige gjennomsnittsbeløpet, beregnet kvartalsvis, for forpliktelser nevnt i nr. 1
som oppstår som følge av derivatkontrakter, verdsettes i samsvar med artikkel 429, 429a og 429b i europaparlaments-
og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽³⁾.
- 2) Før ikrafttredelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876⁽⁴⁾ var institusjoner forpliktet i henhold til
artikkel 429, 429a og 429b i forordning (EU) nr. 575/2013 til å beregne eksponeringsverdien av sine derivater ved hjelp
av en markedsverdimetode basert på aktuell eksponering (Current Exposure Method (CEM)) i kraft av en henvisning til
artikkel 274 i nevnte forordning knyttet til beregningen av eksponeringsmålet for den uvektede kjernekapitalandelen.
- 3) Ved forordning (EU) 2019/876 ble forordning (EU) nr. 575/2013 endret. Særlig kan det nevnes at artikkel 429, 429a
og 429b ble erstattet av nye artikler 429–429g. Denne endringen omfattet blant annet at det i artikkel 429c i forordning
(EU) nr. 575/2013 ble innført en forpliktelse for institusjonene til å beregne eksponeringsverdien av derivatkontrakter i
samsvar med markedsverdimetoden kjent som standardmetoden for motpartskredittrisiko (Standardised Approach –
Counterparty Credit Risk (SA-CCR)), som erstattet CEM med virkning for forhåndsbidragsperiodene fra og med 2023.
- 4) Det er umulig å anvende standardmetoden for motpartskredittrisiko ved verdsetting av forpliktelser som følger av deri-
vatkontrakter, når denne verdsettingen må anvendes med henblikk på delegert forordning (EU) 2015/63. Anvendelsen
av denne metoden ville faktisk skape forvrengninger i beregningen av forpliktelser som følger av derivatkontrakter, noe
som ville påvirke noen institusjoner mer enn andre. Det skyldes for det første tilstedeværelsen av et nullgulv i visse
formler som skal anvendes, noe som ville påvirke institusjonene forskjellig avhengig av om de bruker IFRS (Internatio-
nal Financial Reporting Standards), og for det andre tekniske vanskeligheter og usikkerheter i anvendelsen av formler
som beregner potensiell framtidig eksponering. Derfor er det nødvendig å gjøre det mulig for institusjonene å anvende
CEM ved verdsetting av forpliktelser som følger av derivatkontrakter, og å innføre denne metoden, som tidligere var
fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013, i delegert forordning (EU) 2015/63.
- 5) Delegert forordning (EU) 2015/63 bør derfor endres.

(1) EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190.

(2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/63 av 21. oktober 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU med
hensyn til forhåndsbidrag til ordninger for krisehåndteringsfinansiering (EUT L 11 av 17.1.2015, s. 44).

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og om endring av forord-
ning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876 av 20. mai 2019 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til uvekted
kjernekapitalandel, netto stabil finansieringsgrad, krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, motpartskredittrisiko, markedsrisiko, eks-
poneringer mot sentrale motparter, eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering, store eksponeringer samt rapporterings- og
opplysningskrav, og av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 1).

- 6) Det er nødvendig å gi krisehåndteringsmyndighetene mer tid til å vedta og underrette om sine beslutninger om bidrag til ordninger for krisehåndteringsfinansiering i tråd med de endrede kravene. Det er derfor nødvendig å fastsette en overgangsordning for 2023 som forlenger fristene for slik underretning.
- 7) Ettersom krisehåndteringsmyndighetene må anvende de endrede kravene for å beregne og øke bidragene for 2023 så snart som mulig, er det nødvendig å fastsette at denne forordningen skal tre i kraft dagen etter offentliggjøringen.
- 8) I henhold til artikkel 14 nr. 4 i delegert forordning (EU) 2015/63 skal institusjoner gi krisehåndteringsmyndighetene de opplysningene som er relevante for beregningen av bidragene, innen 31. januar hvert år. Det er nødvendig å gi institusjonene ytterligere én måned til å gi disse opplysningene i 2023, ved hjelp av en overgangsordning.
- 9) Det er også nødvendig å gjøre det mulig for krisehåndteringsmyndighetene å gi institusjonene instruksjoner om framleggelse av disse opplysningene, i samsvar med de innførte endringene, i god tid før den fastsatte fristen for 2023, for å unngå at det oppstår rettslig usikkerhet om metoden som skal anvendes i 2023 ved verdsettingen av forpliktelse som følger av derivatkontrakter. For å sikre kontinuitet i beregningsmetoden gjennom bidragsperiodene og for å gjøre det mulig for krisehåndteringsmyndighetene fra 1. oktober 2022 å gi instruksjoner om framleggelse av slike opplysninger i samsvar med denne forordningen, bør denne forordningen få anvendelse med tilbakevirkende kraft fra den dato.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

I delegert forordning (EU) 2015/63 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 3 skal nytt nr. 30 lyde:

«30) «forpliktelse som følger av derivatkontrakter» enten individuelle forpliktelser som følger av en derivatkontrakt, eller, dersom det er relevant, forpliktelser som følger av en motregningsgruppe av derivatkontrakter som oppført i vedlegg II til forordning (EU) nr. 575/2013.»

- 2) I artikkel 5 skal nr. 3 lyde:

«3. Ved anvendelse av dette avsnittet skal det årlige gjennomsnittsbeløpet, beregnet kvartalsvis, for forpliktelser nevnt i nr. 1 som følger av derivatkontrakter oppført i vedlegg II til forordning (EU) nr. 575/2013, herunder slike som ikke er balanseført, verdsettes i samsvar med artikkel 5a–5e i denne forordningen.

Den verdien som tildeles forpliktelser som følger av derivatkontrakter, kan imidlertid ikke være mindre enn 75 % av verdien av de samme forpliktelsene som følger av anvendelsen av de regnskapsreglene som gjelder for den berørte institusjonen i forbindelse med finansiell rapportering.

Dersom det i henhold til nasjonale regnskapsstandarder som gjelder for en institusjon, ikke foreligger regnskapsmål for eksponeringen mot visse derivater som holdes utenfor balansen, skal institusjonen rapportere til krisehåndteringsmyndigheten summen av de virkelige verdiene for disse derivatene, dersom summen er negativ, som gjenanskaffelseskost og legge disse derivatene til i verdiene som føres i balansen.»

3) Nye artikler 5a–5e skal lyde:

«Artikkel 5a

Eksponeringsverdien av derivater

1. Institusjonene skal fastsette eksponeringsverdien for derivatkontraktene oppført i vedlegg II til forordning (EU) nr. 575/2013, herunder slike som ikke er balanseført, i samsvar med markedsverdimetoden angitt i artikkel 5b.

Ved fastsettelse av eksponeringsverdien kan institusjonene ta hensyn til virkningene av novasjonskontrakter og andre motregningsavtaler i samsvar med artikkel 5d. Motregning på tvers av produkter får ikke anvendelse. Institusjonene kan imidlertid motregne innenfor enhver produktkategori som er oppført i vedlegg II til forordning (EU) nr. 575/2013, når de er omfattet av en avtale om motregning på tvers av produkter.

2. Dersom sikkerhetsstillelse som gjelder for derivatkontrakter, reduserer summen av forpliktelsene i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, skal institusjonene reversere denne reduksjonen.

3. Ved anvendelse av nr. 1 kan institusjonene trekke den variasjonsmarginen som de har betalt i kontanter til motparten, fra den delen av eksponeringsverdien som er gjeldende gjenanskaffelseskost, i den grad variasjonsmarginen, i henhold til det gjeldende regnskapsregelverket, ikke allerede er innregnet som en reduksjon av eksponeringsverdien, og forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) For transaksjoner som ikke cleares gjennom en kvalifisert sentral motpart som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 88 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal kontanter som gis til den mottakende motparten, ikke holdes atskilt.
- b) Variasjonsmarginen beregnes og utveksles daglig på grunnlag av en verdsetting til markedsverdi av derivatposisjoner.
- c) Variasjonsmarginen gitt i kontanter er i samme valuta som oppgjørsv valutaen for derivatkontrakten.
- d) Variasjonsmarginen som utveksles, er det fulle beløpet som ville være nødvendig for fullt ut å eliminere markedsverdi-eksponeringen for derivatet, med forbehold om terskelen og de minste overføringsbeløpene som gjelder for institusjonen.
- e) Derivatkontrakten og variasjonsmarginen mellom institusjonen og motparten i kontrakten er omfattet av en enkelt motregningsavtale som institusjonen kan behandle som risikoreducerende i samsvar med artikkel 5d.

Ved anvendelse av første ledd bokstav c), dersom derivatkontrakten er omfattet av en kvalifiserende hovedavtale om motregning, menes med oppgjørsv valuta enhver oppgjørsv valuta angitt i derivatkontrakten eller i den gjeldende kvalifiserende hovedavtalen om motregning.

Dersom en institusjon i henhold til det gjeldende regnskapsregelverket innregner variasjonsmarginen mottatt i kontanter fra motparten som en utestående forpliktelse, kan den utelukke denne forpliktelsen fra eksponeringsmålet, forutsatt at vilkårene fastsatt i første ledd bokstav a)–e) er oppfylt.

4. Med henblikk på nr. 3 får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Fradraget for betalt variasjonsmargin skal begrenses til den negative delen av eksponeringsverdien som er gjeldende gjenanskaffelseskost.
- b) En institusjon skal ikke benytte variasjonsmarginen betalt i kontanter til å redusere beløpet for den potensielle framtidige kreditteksponeringen, heller ikke ved anvendelse av artikkel 5e nr. 1 bokstav c) ii).

5. Som unntak fra nr. 1 kan institusjonene bruke den forenklete eksponeringsmetoden beskrevet i artikkel 5c for å fastsette eksponeringsverdien for derivatkontrakter oppført i nr. 1 og 2 i vedlegg II til forordning (EU) nr. 575/2013, forutsatt at størrelsen på institusjonenes derivatvirksomhet i og utenfor balansen oppfylder vilkårene fastsatt i artikkel 273a nr. 2 i den forordningen.

Institusjoner som anvender den forenklete eksponeringsmetoden, skal ikke redusere eksponeringsmålet med beløpet for variasjonsmarginen mottatt i kontanter.

Artikkel 5b

Markedsverdimetoden

1. Gjeldende gjenanskaffelseskost for forpliktelser som følger av derivatkontrakter på nivået på motregningsgruppenivå, skal være den absolutte verdien av netto markedsverdi for disse kontraktene i motregningsgruppen, uten at det tas hensyn til eventuell mottatt eller stilt sikkerhet, der positive og negative markedsverdier motregnes ved beregning av netto markedsverdi. For dette formålet skal institusjonene behandle en enkeltstående derivattransaksjon som sin egen motregningsgruppe.
2. For å fastsette den potensielle framtidige kreditteksponeringen skal institusjonene multiplisere de nominelle beløpene eller underliggende verdiene, alt etter hva som er relevant, med prosentdelene i tabell 1 i samsvar med følgende:
 - a) Derivatkontrakter som ikke omfattes av noen av de fem kategoriene fastsatt i tabell 1, skal behandles som kontrakter som gjelder andre varer enn edelmetaller.
 - b) For derivatkontrakter som innebærer flere utvekslinger av hovedstolen, skal prosentdelene multipliseres med antall gjenværende innbetalinger som skal foretas i henhold til kontrakten.
 - c) For derivatkontrakter som er strukturert med henblikk på oppgjør av utestående eksponeringer på bestemte betalings-tidspunkter, og der vilkårene justeres slik at markedsverdien av derivatkontrakten er lik null på disse fastsatte tidspunktene, skal gjenværende løpetid være lik tiden fram til neste justeringsdato; når det gjelder rentekontrakter som oppfyller disse kriteriene, og som har en gjenværende løpetid på mer enn ett år, skal prosentdelen ikke være mindre enn 0,5 %.

Tabell 1

Gjenværende løpetid	Rentekontrakter	Valuta- og gullkontrakter	Kontrakter som gjelder egenkapital	Kontrakter som gjelder andre edelmetaller enn gull	Kontrakter som gjelder andre varer enn edelmetaller
Høyst 1 år	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Mer enn 1 år, men høyst 5 år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Mer enn 5 år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

3. Eksponeringsverdien skal være summen av gjeldende gjenanskaffelseskostnad og potensiell framtidig kreditteksponering.

Artikkel 5c

Forenklet eksponeringsmetode

1. I henhold til den forenklete eksponeringsmetoden skal institusjonene fastsette eksponeringsverdien ved å multiplisere hvert instruments nominelle verdi med prosentdelene i tabell 2.

Tabell 2

Opprinnelig løpetid	Rentekontrakter	Valuta- og gullkontrakter
Høyst 1 år	0,5 %	2 %
Mer enn 1 år, men høyst 2 år	1 %	5 %
Tillegg for hvert etterfølgende år	1 %	3 %

2. Institusjonene kan ved beregning av rentekontraktors eksponeringsverdi velge enten opprinnelig eller gjenværende løpetid.

Artikkel 5d

Anerkjennelse av motregningsavtaler som risikoreduserende

Institusjonene kan i samsvar med artikkel 5e behandle følgende typer motregningsavtaler som risikoreduserende dersom motregningsavtalen er anerkjent av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 296 i forordning (EU) nr. 575/2013, og dersom institusjonen oppfyller kravene i artikkel 297 i den forordningen:

- a) Tosidige novasjonskontrakter mellom en institusjon og dens motpart, der gjensidige fordringer og forpliktelser automatisk slås sammen på en slik måte at det ved novasjonen fastsettes et enkelt nettobeløp hver gang novasjon får anvendelse, slik at det skapes en enkelt ny kontrakt som er juridisk bindende for partene og erstatter alle tidligere kontrakter og alle forpliktelser mellom partene i henhold til nevnte kontrakter.
- b) Andre tosidige motregningsavtaler inngått mellom en institusjon og dens motpart.

Artikkel 5e

Virkninger av anerkjennelse av motregningsavtaler som risikoreduserende

1. Institusjonene skal behandle motregningsavtaler på følgende måte:

- a) I forbindelse med novasjonskontrakter kan institusjonene vekte de enkelte nettobeløpene som fastsettes ved slike kontrakter, i stedet for bruttobeløpene.

Ved anvendelse av artikkel 5b kan institusjonene ta hensyn til kontrakten om novasjon ved beregning av

- gjeldende gjenanskaffelseskost som omhandlet i artikkel 5b nr. 1,
- den nominelle hovedstolen eller underliggende verdier som omhandlet i artikkel 5b nr. 2.

Ved anvendelse av den forenklede eksponeringsmetoden kan institusjonene ved fastsettelse av det nominelle beløpet omhandlet i artikkel 5c nr. 1 ta hensyn til kontrakten om novasjon når de beregner den nominelle hovedstolen. I slike tilfeller skal institusjonene anvende prosentdelene i tabell 2.

- b) I forbindelse med andre motregningsavtaler skal institusjonene anvende artikkel 5b på følgende måte:
 - i) Gjeldende gjenanskaffelseskost omhandlet i artikkel 5b nr. 1 for kontrakter som omfattes av en motregningsavtale, skal beregnes ved at det tas hensyn til faktisk hypotetisk netto gjenanskaffelseskost som følger av avtalen, og i tilfeller der motregning fører til en nettoforpliktelse for institusjonen som beregner netto gjenanskaffelseskost, skal gjeldende gjenanskaffelseskost beregnes som «0».
 - ii) Tallet for potensiell framtidig kreditteksponering omhandlet i artikkel 5b nr. 2 for alle kontrakter som omfattes av en motregningsavtale, skal reduseres etter følgende formel:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

der

PCE_{red} = det reduserte tallet for potensiell framtidig kreditteksponering for alle kontrakter med en gitt motpart som omfattes av en rettsgyldig tosidig motregningsavtale,

PCE_{gross} = summen av tallene for potensiell framtidig kreditteksponering for alle kontrakter med en gitt motpart som omfattes av en rettsgyldig tosidig motregningsavtale, og som beregnes ved å multiplisere de nominelle hovedstolene med prosentdelene i tabell 1,

NGR = netto/brutto-forholdet beregnet som kvotienten for netto gjenanskaffelseskost for alle kontrakter som omfattes av en rettsgyldig tosidig motregningsavtale med en gitt motpart (teller), og brutto gjenanskaffelseskost for alle kontrakter som omfattes av en rettsgyldig tosidig motregningsavtale med vedkommende motpart (nevner).

2. Ved beregning av potensiell framtidig kreditteksponering i samsvar med formelen i nr. 1 bokstav b) punkt ii) kan institusjonene behandle helt motsvarende derivatkontrakter som omfattes av motregningsavtalen, som om disse kontraktene var en enkelt kontrakt med en nominell hovedstol som tilsvarer nettoinntektene.

Ved anvendelse av artikkel 5c nr. 1 kan institusjonene behandle helt motsvarende derivatkontrakter som omfattes av motregningsavtalen, som om disse kontraktene var en enkelt kontrakt med en nominell hovedstol som tilsvarer nettoinntektene, og den nominelle hovedstolen skal multipliseres med prosentdelene i artikkel 5c tabell 2.

Ved anvendelse av dette nummeret skal valutaterminavtaler eller lignende kontrakter der den nominelle hovedstolen tilsvarer kontantstrømmene, dersom disse forfaller til betaling på samme valuteringsdato og alle er angitt i samme valuta, anses som helt motsvarende derivatkontrakter.

3. For alle andre derivatkontrakter som omfattes av en motregningsavtale, kan institusjonene redusere de prosentdelene som anvendes, i samsvar med tabell 3.

Tabell 3

Opprinnelig løpetid	Rentekontrakter	Valutakontrakter
Høyst 1 år	0,35 %	1,50 %
Mer enn 1 år, men høyst 2 år	0,75 %	3,75 %
Tillegg for hvert etterfølgende år	0,75 %	2,25 %

4. Når det gjelder rentekontrakter, kan institusjonene velge enten opprinnelig eller gjenværende løpetid.

4) I artikkel 20 skal nye nr. 6 og 7 lyde:

«6. Som unntak fra artikkel 13 nr. 1 skal krisehåndteringsmyndighetene i bidragsperioden for 2023 senest 31. mai 2023 meddele hver institusjon nevnt i artikkel 2 sine beslutninger om det årlige bidraget som hver institusjon skal betale.

7. Som unntak fra artikkel 14 nr. 4, og når det gjelder opplysningene som skal framlegges for krisehåndteringsmyndigheten i 2023, skal opplysningene angitt i nevnte nummer gis senest 28. februar 2023.»

Artikkel 2

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. oktober 2022.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 20. januar 2023.

For Kommisjonen

Ursula VON DER LEYEN

President

UOFFISIELL OVERSETTELSE